

ת"פ 70234/10/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 70234-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה כהן-לקח המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אילן אקוקה (פמ"י)
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עו"ד גבי טרונישילי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או: החוק), וכן בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, הוא והמתלוננת היו בתקופה הרלוונטית בני זוג בהליך גירושין, ולהם שני ילדים משותפים. מ', אמה של המתלוננת, התגוררה בסמוך אליהם. מ' הייתה בעלת הזכויות ברכב מסוג הונדה (להלן: הרכב). בין הנאשם למ' התקיים סכסוך על רקע מעורבותה של מ' בהליך הגירושין של הנאשם ובתה המתלוננת.

כשבועיים לפני יום 22.10.2021, הנאשם הגיע ליישוב בו מתגוררת המתלוננת כדי לפגוש את ילדיו, ואז הביע באוזני המתלוננת את מורת רוחו ממעורבותה של אמה מ' במערכת היחסים שלהם. במועד אחר, הנאשם התכתב עם המתלוננת בוואטסאפ ובמסגרת ויכוח על המזונות, הנאשם איים על המתלוננת בכותבו: "מה את רוצה רימון לבית של אמא שלך". בהמשך לכך, ביום 22.10.2021 לפנות בוקר, גמלה בלבו של הנאשם החלטה להצית את רכבה של מ' (אמה של המתלוננת). לצורך כך, הנאשם נטל ממכר שלו קטנוע, עצר בתחנת דלק, והצטייד בבקבוק חצי ליטר אותו מילא בבנזין. בהמשך, הנאשם עצר בתחנת דלק נוספת ורכש מצית לצורך ההצתה. בסמוך לשעה 04:15 הנאשם הגיע לרחוב מגוריהן של המתלוננת ושל מ', והחנה את הקטנוע ברחוב סמוך ממנו קיימת גישה להימלטות מהירה מהיישוב. הנאשם ירד מהקטנוע, הבחין ברכבה של מ', שפך את הבנזין על מכסה המנוע של הרכב, ולאחר מכן הציתו באמצעות המצית. הנאשם המתין במקום ולאחר שראה כי רכבה של מ' מתחיל לעלות באש, נמלט באמצעות הקטנוע. כתוצאה מן ההצתה, רכבה של מ' עלה באש, עד אשר נשמע פיצוץ עז ואז הרכב נשרף כליל. כמו כן, כתוצאה מן ההצתה נשרפו באופן חלקי שני רכבים נוספים שחנו בסמוך לרכבה של מ' (לרכב אחד נשרף חלקו האחורי ונגרם נזק לפח ולפלסטיק אשר מעל הגלגל; לרכב שני נגרם נזק בגלגל ובצד הימני הקדמי וכן נגרם נזק לפח). לאחר כל זאת, הנאשם חזר ליישוב בו הוא מתגורר, השיב את הקטנוע למכר שלו, ואמר לו ששרף את רכבה של חמותו. כמו כן, הנאשם זרק לפח מוטמן ברחוב את הטלפון הנייד שהיה ברשותו בעת האירוע, וזאת כדי שלא ניתן יהיה להתחקות אחר עקבותיו.

3. במסגרת הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים, הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה לעונש של 26 חודשי מאסר בפועל, ואילו הסנגור יהיה חופשי בטיעונו. בנוגע ליתר רכיבי הענישה, הוסכם שהצדדים יטענו באופן פתוח. הסנגור עתר להגשת תסקיר, והמאשימה לא התנגדה לכך.

תסקיר שירות המבחן

4. מהתסקיר עולה כי הנאשם הוא בן 23, נהג משאית, בעל עבר פלילי (עליו אעמוד בהמשך הדברים), כיום גרוש ואב לשני ילדים צעירים בגילאי שנתיים ושלוש שנים. הבת הצעירה סובלת ממחלה גנטית המתבטאת בעיכוב שכלי התפתחותי. היא מוכרת על-ידי המל"ל כנכה בשיעור 100%, ומקבלת קצבת נכות.

התסקיר מפרט אודות מהלך חייו של המערער, לרבות הקשיים שהיו מנת חלקו כילד עקב מצבה הפסיכיאטרי של אמו, ועקב מצב כלכלי קשה אליו נקלעה המשפחה. על רקע זה, החל המערער לשוטט ברחובות, היה מעורב בהתנהגות שולית, וכן החל לצרוך אלכוהול. בהמשך, הנאשם התגייס לצה"ל, נישא למתלוננת במהלך הטירונות, הצליח לסיים שירות צבאי סדיר כנהג משאית, וחווה את שירותו הצבאי כתקופה מועילה.

הנאשם שיתף כי חזר לשנות אלכוהול מתוך קושי להתמודד עם תפקידיו כמפרנס, כבן זוג וכהורה (בין היתר עקב נכותה של בתו הצעירה), וכן מתוך תחושות של תסכול וכישלון. בני הזוג התקשו להסתדר, וכמו כן שררה מתיחות רבה בין הנאשם ובין הורי אשתו.

בני הזוג התגרשו במהלך שהותו של הנאשם במעצר בתיק זה. ההתרשמות של שירות המבחן הייתה כי הקשר הזוגי התאפיין בחוסר בשלות של שני בני הזוג שנישאו צעירים, מתוך הצורך שלהם כי בן הזוג האחר יהווה "חוויה מתקנת" למצוקות ולחסכים שכל אחד מהם חווה במשפחת המוצא שלו. ההתמודדות עם חיי משפחה ובכללם תינוקות עם צרכים מיוחדים, יצר עומס מעשי ורגשי קשה להתמודדות.

המתלוננת, שכאמור בינתיים התגרשה מהנאשם, תיארה אותו כבעל טוב וכאב מסור. לטענתה, הנאשם נהג באלימות מילולית כאשר היה תחת השפעת אלכוהול. לדבריה, כיום לאחר גירושיהם הם עומדים בקשר טלפוני יום יומי בעת שהנאשם במעצר, והיא חשה בשינוי שחל בו. היא אינה חשה סכנה מהנאשם.

בתסקיר צוין כי בעבר הנאשם טופל מיוזמתו באופן פרטי בתחום של שליטה בכעסים וכן בטיפול זוגי.

הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו בתיק זה והביע חרטה עליהם לפני שירות המבחן. לדבריו, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום המתוקן הוא היה שרוי במצוקה נפשית, התקשה להתמודד עם המחויבות המשפחתית, וכן חש בהתערבות יתר וביחס משפיל מצד חמותו. בהעדר כלים אדפטיביים להתמודדות עם המצוקה, הנאשם העמיק את השימוש לרעה באלכוהול כדרך לבריחה מהמציאות, דבר שהגביר אצלו תוקפנות ואלימות. לטענת הנאשם, המעשים בגינם הורשע בוצעו תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן התרשם כי האירוע זעזע את הנאשם בחומרתו, וכי הנאשם מכיר בכך שהוא זקוק לטיפול ולליווי מקצועי.

לאחר מעצרו בתיק זה, הנאשם שולב בטיפול משמעותי במסגרת שב"ס בתחום ההתמכרויות, היחסים הזוגיים והשליטה בכעסים. לאורך הטיפול, הנאשם הביע מוטיבציה גבוהה לשינוי אורח חייו למענו ולמען משפחתו. לצד זאת, הרושם שהתקבל היה שהנאשם מתקשה לשמור לאורך זמן על חוקי המסגרת. לאחר מספר אירועים בהם לא עמד בחוקים אלה, הוא הורחק ביום 1.6.2022 בחזרה לאגף עצורים. לפי התרשמות הצוות המטפל בשב"ס, הנאשם זקוק להמשך טיפול בתחום ההתמכרויות.

כגורמי סיכון, שירות המבחן ציין את עברו הפלילי של הנאשם ואת קיומם של דפוסים אלימים שמוגברים תחת השפעת אלכוהול. עד למעצרו בתיק זה, הנאשם השליך את קשייו על חמותו, ולא על החלקים האלימים בהתנהלותו. כמו כן, עד כה הנאשם לא היה בטיפול מעמיק בקשייו. בתסקיר צוין כי קיים פער בין רצונו של הנאשם לנהל אורח חיים נורמטיבי וחיי משפחה, לבין משאביו ויכולותיו.

כגורמי סיכון, שירות המבחן ציין את גילו הצעיר של הנאשם, השירות הצבאי המלא, הבעת החרטה והצער על מעשיו, השילוב בטיפול במסגרת המעצר, וכן ההתרשמות כי ההליך המשפטי הנוכחי חידד עבור הנאשם את חומרת מעשיו והוביל אותו לתובנות ביחס להתנהלותו. שירות המבחן הוסיף והתרשם כי כיום קיימת נפרדות בין הנאשם לגרושתו, כך שהנאשם השלים עם הפרידה ועורך תכניות לחיים נפרדים ממנה לאחר שחרורו מהכלא, תוך הבעת דאגה ואחריות לילדיו.

נוכח מעצרו של הנאשם, שירות המבחן המליץ על עונש מאסר שמשכו יביא בחשבון את תקופת המעצר עד כה. כמו כן, ההמלצה היא למאסר מותנה משמעותי כגורם מרתיע ומציב גבולות. בנוסף, שירות המבחן המליץ על פיצוי כספי.

ראיות לעונש

5. המאשימה הגישה את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, ממנו עולה כי לחובתו שלוש הרשעות קודמות: האחת, משנת 2017 בבית משפט לנוער בגין עבירות רכוש, בעטין הוטלו על הנאשם מאסר מותנה, קנס ופיצוי; השנייה, משנת 2019 בגין עבירות אלימות, בעטין הוטלו על הנאשם מאסר מותנה, של"צ ופיצוי; והשלישית, משנת 2021 בגין עבירת אלימות, בעטיה הוטלו על הנאשם מאסר מותנה, של"צ, התחייבות ופיצוי. בנוסף לכל אלה, ביולי 2021 הנאשם הורשע לפי הודאתו בבית משפט השלום בירושלים, בעבירות אלימות ואיומים כלפי אשתו לשעבר (המתלוננת). דינו של הנאשם באותו תיק טרם נגזר (ת"פ (י-ם) 60258-11-20). יוער כי העבירות נושא התיק הנוכחי בוצעו חודשים בודדים לאחר הרשעת הנאשם בת"פ (י-ם) 60258-11-20 הנ"ל, בעודו ממתין לגזירת דינו שם.

6. מטעם ההגנה דיבר לפניי אביו של הנאשם, שעמד על הקשיים שבנו חווה החל מגיל צעיר, על השירות הצבאי המלא שסיים, ועל הסיוע שהאב משתדל להעניק לנאשם, לגרושתו של הנאשם ולילדיהם המשותפים. כמו כן, הוגש לעיוני אישור מל"ל אודות נכות בתו הקטנה של הנאשם, וזכאותה לגמלת נכות בשיעור 100%.

טיעוני הצדדים לעונש

7. המאשימה עמדה על חומרת המעשים וטענה למתחם עונש הולם שנע מ-24 עד 48 חודשי מאסר בפועל.

בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, המאשימה עתרה ל-26 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס וכן פיצוי למ' ולשני בעלי הרכבים הנוספים שניזוקו כתוצאה מן ההצתה.

8. מנגד, הסנגור עמד בטיעונו על היבטים לקולא לטובת מרשו, וטען למתחם עונש הולם שנע מעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, הסנגור טען כי מן הראוי להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

יוער כי ב"כ שני הצדדים הפנו לאסמכתאות מן הפסיקה לתמיכה בטיעוניהם העונשיים.

9. הנאשם עצמו קרא באולם הדיונים דברים אותם רשם בכתב ידו. הנאשם תיאר את מהלך חייו ואת הקשיים עמם נאלץ להתמודד בילדותו וכן לאחר נישואיו. הוא תיאר את המצוקה בה היה שרוי תוך שתייה מוגברת של אלכוהול. הוא הסביר את הרקע שהוביל אותו לביצוע המעשים. הוא נטל לפניי אחריות מלאה על מעשיו והביע צער וחרטה כנים בגינם. הוא טען כי בטיפול בו שולב במסגרת מעצרו בתיק זה, הוא רכש כלים משמעותיים. הוא טען כי כיום הוא במערכת יחסים חברית ומכבדת עם גרושתו. הנאשם ביקש הזדמנות לשקם את חייו בשאיפה לפרנס, לחנך ולגדל את ילדיו שיקרים ללבו.

מתחם העונש ההולם

10. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

11. **הערכים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מעבירת ההצתה בה הורשע הנאשם, הם שמירה על הקניין הפרטי וכן הגנה על שלמות הגוף והנפש. זאת, בשים לב לכך שהצתה עלולה להוביל להתפשטות בלתי נשלטת של אש ויכולה לגרום לנזקים הרסניים. עבירת האיומים בה הורשע הנאשם פוגעת בהגנה על שלמות הנפש ובתחושת הביטחון האישי.

12. בכל הנוגע ל**נסיבות ביצוע העבירות**, הללו פורטו בהרחבה בפס' 2 לדבריי לעיל. עבירת ההצתה - שהיא העבירה המרכזית בתיק זה - הייתה מתוכננת, שכן הנאשם הצטייד בקטנוע שנטל ממכר שלו, וכן בבנזין ובמצית שרכש משתי תחנות דלק שונות, והכל לצורך הצתת רכבה של חמותו, מ'. זריקת מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם לאחר ביצוע מעשה ההצתה כדי שלא ניתן יהיה להתחקות אחר עקבותיו, מלמדת אף היא על תכנון ושלטיה במעשים. הנזק האקטואלי שנגרם כתוצאה מביצוע עבירת ההצתה היה פיצוץ עז לאחריו רכבה של מ' נשרף כליל. כמו כן, נגרמו נזקים חלקיים לשני רכבים נוספים שחנו בקרבת מקום. הנזק הפוטנציאלי יכול היה להיות רב יותר, אם האש הייתה יוצאת משליטה ופוגעת ברכוש נוסף, או חלילה בגוף ובחיים בשים לב לעובדה שההצתה בוצעה ברחוב מגורים. אוסיף כי כאשר הנאשם ראה את רכבה של מ' מתחיל לעלות באש, הוא נמלט מהמקום ובכך גילה אדישות לשאלה מה יעלה בגורל האש אותה הצית, והאם היא תגרום לנזקים נוספים - לרכוש, לגוף או לנפש. הנאשם ביצע את המעשים לבדו, כך שחלקו בביצועם היה מלא. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע עבירת ההצתה, נעוצה בסכסוך בין הנאשם ובין מ' חמותו, על רקע מעורבותה של מ' בהליך הגירושין שהתנהל אותה עת בין הנאשם למתלוננת, בתה של מ'.

למען שלמות התמונה אוסיף כי מתסקיר שירות המבחן עולה שלטענת הנאשם, בתקופת הזמן הרלוונטית לכתב האישום המתוקן הוא היה שרוי במצוקה שהובילה אותו לשימוש לרעה באלכוהול. בהקשר זה אעיר כי הטענה לפיה הביצוע של עבירת ההצתה הושפע מצריכת אלכוהול, חורגת מעובדות כתב האישום המתוקן. לא הוכח לפניי האם הנאשם צרך אלכוהול בליל ביצוע עבירת ההצתה, ואף לא הוכח מה הייתה רמת שכרותו של הנאשם, אם בכלל (השאלה האחרונה מתחדדת בשים לב לכך שהנאשם נהג בקטנוע, רכש בנזין ומצית בשתי תחנות דלק שונות, ואף זרק את מכשיר הטלפון הנייד שלו לאחר מעשה, באופן שכאמור לעיל יכול ללמד על תכנון ושליטה במעשים). בכל מקרה, אדגיש כי בהתאם לסעיף 34ט לחוק העונשין, גם אילו ההגנה הייתה מוכיחה צריכת אלכוהול בליל האירוע, לא היה בכך כדי לסייע לנאשם שכן הוא הכניס עצמו מדעת למצב זה. ואכן, ההגנה נמנעה מלהעלות לפניי טענה כלשהי לסייג או לקרבה לסייג לאחריות פלילית.

לבסוף, אזכיר כי לעבירת ההצתה קדמה עבירת איומים שבוצעה כלפי המתלוננת בעת שבני הזוג היו בהליכי גירושין (כמתואר לעיל, הנאשם כתב למתלוננת האם היא רוצה רימון לביתה של מ', אמה של המתלוננת).

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירת הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, הוא מאסר 15 שנים. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, הוא מאסר 3 שנים.

בפסיקתו של בית המשפט העליון נקבע כי על דרך הכלל, יש להטיל בגין הרשעה בעבירת הצתה עונש מאסר בפועל, נוכח חומרת העבירה והנזקים הפוטנציאליים הכרוכים בה (ראו: ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל, פס' 4 ((8.11.2012)). לצד זאת, צוין בפסיקה כי: "...רף הענישה הנוהג בעבירות הצתה אינו אחיד והוא קשור בקשר ישיר לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם" (ע"פ 7139/13 צקול נ' מדינת ישראל, פס' 8 ((23.1.2014)).

המאשימה הפנתה בטיעוניה לפניי למקרים בהם בגין הרשעה בעבירת הצתה, הוטלו עונשי מאסר בפועל למשך תקופת זמן משמעותית (ראו למשל: ע"פ 1846/13 עמאש נ' מדינת ישראל (1.12.2013) שם בית המשפט העליון לא מצא להתערב בעונש של 38 חודשי מאסר בפועל בגין הצתת רכב ועבירות נלוות; עוד ראו: ע"פ 907/14 רחמים נ' מדינת ישראל, פס' י' (18.11.2014) שם צוין כי מתחם עונש הולם של 2 עד 4 שנות מאסר בגין הצתת רכב "אינו חריג"). מנגד, הסנגור הפנה בטיעוניה למקרים בהם בגין הרשעה בהצתת רכב, הוטלו עונשי מאסר בפועל שמשכם כשנה ואף פחות מכך (ראו למשל: ע"פ 9933/16 מיסק נ' מדינת ישראל (15.5.2017) וכן ע"פ 8435/17 נפתלי נ' מדינת ישראל (7.4.2019) - במסגרתם בית המשפט העליון לא ראה להתערב בעונש של 10 חודשי מאסר בפועל בגין הצתת רכב; עוד ראו: ת"פ (י-ם) 46228-02-19 מדינת ישראל נ' מור (30.1.2020) וכן ת"פ (חי') 41715-01-20 מדינת ישראל נ' פלוני (2.7.2020) - במסגרתם הוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין הצתת רכב). בהמשך לכך ולמען שלמות התמונה, אעיר כי ניתן למצוא בפסיקה גם מקרים חריגים בהם הוטלו עבודות שירות בגין הצתת רכב. בדרך כלל, העונש האמור של עבודות שירות היווה חריגה לקולא ממתחם הענישה ההולמת מטעמי שיקום (לסקירת רמת הענישה הנוהגת בגין הצתת רכב, ראו לאחרונה: ת"פ (י-ם) 61635-08-21 מדינת ישראל נ' ג דנברג, פס' 6 (12.5.2022) וההפניות שם).

14. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן (לרבות העובדה שלעבירת ההצתה קדמה עבירת איומים, ההצתה הייתה מתוכננת וכללה הצטיידות בחומר דליק,

ההצתה בוצעה בקרבה למקום מגורים, הרכב שהוצת נשרף כליל, וכמו כן נגרמו נזקים לשני רכבים נוספים שחנו בקרבת מקום); בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; ובהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה - אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין שתי העבירות בהן הנאשם הורשע לפניי, נע **מ-18 חודשי מאסר פועל ועד 42 חודשי מאסר בפועל**.

15. אומר כבר עתה כי לא ראיתי לחרוג מן המתחם האמור לקולא משיקולי שיקום, וזאת בהעדר הליך טיפולי בו הנאשם משולב כיום ובהעדר המלצה ברוח זו מצד שירות המבחן. כמו כן, לא התבקשתי וגם לא ראיתי לסטות מהמתחם שנקבע לחומרא משיקולי הגנה על שלום הציבור.

העונש המתאים

16. לצורך גזירת העונש המתאים, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לחובת הנאשם, שקלתי את חומרתה של עבירת ההצתה ואת הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותה, ומפני פתרון סכסוכים בדרכים אלימות. עוד שקלתי את העובדה שאין מדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם עם החוק, שכן לחובתו מספר הרשעות קודמות בעבירות אלימות. כמו כן, התחשבתי בכך שהעבירות נושא התיק הנוכחי בוצעו חודשים בודדים לאחר הרשעת הנאשם לפי הודאתו בעבירות אלימות ואיומים כלפי אשתו לשעבר (המתלוננת), בעודו ממתין לגזירת דינו בבית משפט השלום (ראו: פס' 5 לדבריי לעיל). אוסיף כי שירות המבחן ציין כי קיימים בנאשם דפוסים של התנהלות אלימה ושל שימוש לרעה באלכוהול תוך שהוא זקוק להמשך טיפול בתחום ההתמכרויות.

לטובת הנאשם, התחשבתי בנתונים הבאים: ראשית, הנאשם שיתף פעולה עם רשויות החקירה החל משלבים התחלתיים. הוא הודה ונטל אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם הביע חרטה כנה על המעשים הן לפני שירות המבחן והן בדברים שנשא באולם הדיונים לפניי. מן הראוי ליתן לכך משקל ממש. שנית, התחשבתי בכך שהנאשם צעיר יחסית בגילו (בן 23) וניסה בעבר מיוזמתו להשתלב בטיפול. זאת ועוד; במהלך מעצרו בתיק הנוכחי, הנאשם היה משולב במשך מספר חודשים במסגרת טיפולית בבית המעצר, כאשר מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם גילה מוטיבציה גבוהה לשינוי (למרבה הצער, לאחר מספר חודשים הנאשם הורחק מהמסגרת עקב אי עמידה בחוקיה כמפורט לעיל). שלישית, הגם שלנאשם עבר פלילי, מעולם לא הוטל עליו עונש מאסר בפועל, וזה יהיה עונשו הראשון מאחורי סורג ובריח. בכך נבדל תיק זה מהתיקים הקודמים בהם הורשע הנאשם. יש לקוות כי חומרתו של התיק הנוכחי והעונש שיושט על הנאשם שיכלול מאסר בפועל לריצוי ממש, ירתיע אותו מביצוע עבירות נוספות בעתיד לבוא. רביעית, התחשבתי בקשיים שהיו מנת חלקו של הנאשם לאורך חייו, בעובדה ששירת שירות צבאי מלא, וכן במצוקה אליה הנאשם נקלע כאשר נישא והפך לאב בגיל צעיר ללא בשלות מתאימה לכך, תוך שהוא נאלץ להתמודד לבדו עם מורכבות משפחתית וכלכלית רבה, לרבות הולדת בת קטנה שסובלת מנכות משמעותית (ראו: פירוט תסקיר שירות המבחן בפס' 4 לעיל). חמישית, נתתי דעתי לכך שהנאשם עצור בתיק זה מאז 22.10.2021. כידוע, תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. קשיי הריחוק של הנאשם מילדיו הקטנים - לרבות בתו שכאמור סובלת מנכות משמעותית - נמצאים אף הם לנגד עיניי.

באיזון בין השיקולים, ראיתי לגזור את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם שנקבע, אך מעל לתחתיתו. בנוסף, ראיתי להשית על הנאשם עונשי מאסר מותנים שצופים פני עתיד.

17. המאשימה עתרה להטלת רכיב של קנס. אינני רואה להיעתר לכך נוכח העובדה שהעבירות לא בוצעו ממניע כלכלי.

18. שונים פני הדברים ביחס להטלת רכיב של פיצוי כספי. מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם עולה כי אין חולק בדבר הנזקים הרכשיים שמעשי ההצתה של הנאשם גרמו לרכבה של מ' ולשני בעלי רכבים נוספים שחנו בקרבת מקום. בהתאם להלכה הפסוקה, קביעת שיעור הפיצוי בהליך הפלילי מסורה להערכת בית המשפט והיא "פרי איזון בין מכלול של שיקולים וביניהם מכלול נסיבות העניין, היקף הנזק שנגרם ותוצאותיו" (ראו והשוו: דברי כב' השופט ארבל בע"פ 10632/07 מזרחי נ' מדינת ישראל, פס' 11 (10.6.2008)). בהמשך לכך אציין כי במקרה דנן לא הובאו לפניי נתונים כלשהם לגבי שווי הרכוש שניזוק כתוצאה ממעשי הנאשם, ולגבי השאלה האם הרכבים שניזוקו היו מבוטחים.

במכלול נסיבות העניין, אני רואה לקבוע כי הנאשם ישלם למ' פיצוי כספי בסך 3,000 ₪, וכן ישלם לכל אחד משני בעלי הרכבים הנוספים שניזוקו פיצוי כספי בסך 1,500 ₪ כל אחד (6,000 ₪ בסה"כ). נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, אראה לאפשר את הפיצוי בתשלומים.

סוף דבר

19. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרור ממאסר, לא לעבור עבירת אלימות מסוג עוון (לרבות איומים).

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירות אלימות מסוג פשע או עבירת הצתה.

ד. פיצוי למ' בסך 3,000 ₪; פיצוי למר שליסל בסך 1,500 ₪; ופיצוי לגב' חונגסאי בסך 1,500 ₪ (6,000 ₪ בסה"כ; שמות בעלי הרכבים פורטו בפס' 9 לכתב האישום המתוקן). הפיצויים ישולמו ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 5.8.2023 ובכל 5 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו - תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

גזר הדין יפורסם ברבים שכן אינו כולל פרטים מזהים.

ניתן היום, י"א אב תשפ"ב, 08 אוגוסט 2022, במעמד הצדדים.